

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Évi ára	8 K
Fel. évi	4 .
Negyed évi	2 .
Egyes szám ára 20 fillér.	

Felelős szerkesztő, lapfelnéző és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések egyezség szerint.

A nyílttér soronként 1 korona.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Magyarország gabona termése.

Aggódó reménységgel várta a magyar gazdaközönség a földművelésügyi miniszter által kiadott hivatalos jelentését, amely számot ad az ország idei várható termésének mennyiségéről és minőségéről. A mi természetes és magától értetődő dolog, ha figyelembe vesszük azt, hogy Magyarországon az összlakosságnak közel 70 százaléka tisztán a földtől nyeri boldogulását és a föld termése képezi egyedüli jövedelmi forrását.

Hiszen nincs még egy állam a föld kereségén, a hol a nép úgy oda lenne kényiszterite a föld műveléséhez, mint a magyar, ahol az ipar és a kereskedelem csak gyermekéveit élvén, mindenki a földtől nyeri kenyérét. És egy rossz termési év tönkretette egy egész nemzet reményét, existenciáját.

Kétszeres tehát az öröminél, amídon a természetből megtudjuk azt, hogy bár nem kitűnő, de közepes jó termést adott az Ur, a földet turo, föld munkálásával foglalkozó magyar népnek, és hogy az idei termelésünk úgy mennyiségileg, mint minőségileg jóval túlszámolja a tavalyi évnek termését.

Pedig a június havában uraikodott tulok szarzás és aszály, valamint a július havában uraikodott nagy zivatar és jégeső nagyban csökkentette a terméskilátást, a mely vidékeken, mint például a Dunántul Bácskában és a délvidéken kitűnőnek ígérkezett, és a hegyes felvidék népeit is kecsgette. A felvidékre különösen a júliusi jégeső hozott szerencsétlenséget, a mely a legtermékenyebb Vág, Hernád és Poprád völgyét sújtotta leginkább és így ezt a lakosságot érte várakozásában némi csalódás.

A Dunántulon a szarzás és a jégeső különösen Sopron, Győr, Vas, Baranya és Somogy megyékben, valamint Muraközben és Zalamegyékben volt nagy pusztítást véghez, daczára ennek ezen a vidéken az átlagos termés a 10—11 métermázs között váltakozott és 6—8 métermázs országos átlagot ért el, a mely normális viszonyok között az átlagos 13 métermázsát érte volna el. Ugyanez áll a Duna—Tisza, valamint a Tiszántul vidékekre is, hol a szarzás, különösen a szem kifejtődését hátráltatta nagyban.

A különösen káros időjárás viszonyok daczára az aratás — bár az egész időszak alatt sok aggodalom között voltak a gazdák — elég jól sikerült; úgy az ősziek,

mint a tavalyiak, főképp mennyiségileg középszerű jó termésű fizettek, míg minőségileg nagyon jól sikerültek. Voltak ugyan panaszok ezáltal is, de azok mindinkább elhallgattak és a gazdák legtöbbször az év eredménye a korábbi várakozást elérte.

A károsodások, párhuzamban állva azzal a sok aggodalommal és az eleinte mutatkozott nagyban látszó pusztulásokkal szemben, kisebbek, bár természeténél még mindig 2-5 százalékra tehetőek, azonkívül, hogy a tél folyamán kipusztult őszi vetések területe a buzánál 55,000 kat. holdra, és rozsnál 37,320 kat. holdra becsüllettet.

Magyarország gabonatermése kerek összegben véve a következő eredményt adja ;

BUZA :

leartott terület kat. hold.	várható összes termés métermázs :
1905-ben 6,031.540	41,640.000
1904-ben 6,138.210	37,300.000
1903-ban 6,153.525	44,955.000

ROZS :

1905-ben 1,979.546	13,386.800
1904-ben 2,107.026	11,983.000
1903-ben 2,118.712	13,951.200

Feledés.*)

Írta: HOLLÓSI SÁNDOR.

I.

Felejsd el, edes azt a bős időt,
Melyben a szived máséért dobogott,
Felejsd el, edes, volt szerelmedel.
Ki néked anyi bubájt okozott.

Felejsd el szivem azt a gyötörő bűt,
Melyet a balsors szerelmedre szó.
Lást én se sírok, ne sírj hát te sem,
Hisz meggyogyt még minket az idő!

Mert én is sirtam ábrándok után
Én is csalódtam, s benned mindennem,
Lásd, mégis élek, mégis itt vagyok,
Hog idvözüljek fájó sziveden...

... Hájtsd hát ölembé fűrtös szép fejed,
S feledd a multak gyötörő bánatát,
Míg én szivednek romjai felett
Valóra váltom kettőnk óhaját!

II.

Hát csak ennyi volt az egész,
Edes kicsi párom?

* Mutatvány szerzőnek öszre megjelenő „Rózsák, ciprusok” című kötetéből.

Jón aztán megy, hogy elvigye
Az én boldogságom:

Ez volt az ön nagy szerelme,
Amiit úgy fogadtó,
Melyben most árván, bus egyedül
A faképnél hagyott;

Vagy játék volt a hűségé,
Mint a fogadása,
Hogy rózsákat fog hinteni
Életem utjára? ...

... Hervadt már az én rózsafám,
Nem hájt több levelet,
Ha már elment és elvitte
Minden reményemet!

Nagyvárosi képek.

Írta: Oszeszly M. Victor.

I.

Az égen szürke csatokban usznak a fehér-szégelyű hófelhők; a házak tetőin, fák zuzmarásak s a rögge keményedélt kocsitakban zörögve halad egy-egy csukott batár és a közeledő est apró-szentjánosbogárjai, a villanylámpák messze árasztó fényt vetnek a gubbasztó fiaker-kocsisokra.
S néha a telefon- és sürgöny-hálózatba bele-

kapaszkodik a hideg északi szél, végignyargal rajtok s megkuszálja őket.

Nem sokan járnak az utcán. Csak akiket kikérgetett a szükség, a hivatalis, a kötelesség. Imitt-amott belehangzik a szél gorbomba sítvátsába egy-egy kocsizérek, a villanyos vasutak csilingelése, vagy a rossz-és jóidők kitagadott gyermekel: az újságrikkancsok.

— Krajcár a Friss Újság!
Amott egy mélyen a feljöttöjébe burkolt, prémgalléros uracsnak kinálják:
— Ténstur, krajcár a Friss Újság!
Hangjában annak a fázós, reszkető árva-gyermeknek van valami szánalmat és részvétet kelte.

S az uracs csak fél fülle hallja, amint szinte könyörögve kinálják az árut:
— Ténstur, csak egy krajcár!
Odafordul a vasalt nadrágu gavallér s egy percre megáll.

— Add ide!
Belenyúl zsebébe s kihuz egy kétkoronást — Nincs ecsem aprópenzem; nesze vissz. az újságod.

— Majd én adok vissza; — eszedek a kis 12—13 éves fiu és gyors egymásutánban hadjar el, hogy miért is kell nény cudar hidegben fagyoskodnia: mert beteg az anyja és nincsen apja.

Mindéz egy pere alatt történik.
A gavallér visszadugja zsebébe a fényes pénzt.

learatott terület
kar: hold: várható összes ter-
mes métermáza:

ARPA:

1905-ben 1,817.127	12,758.125
1904-ben 1,894.656	10,870.000
1903-ban 1,908.503	14,110.500

ZAB:

1905-ben 1,787.809	11,536.000
1904-ben 1,812.134	9,119.180
1903-ban 1,887.650	12,754.300

A magyar birodalom gabona termését volt tehát összesen:

1905-ben 79,320.925 métermáza
1904-ben 69,272.780 "
1903-ban 85,771.000 "

A megelőző három esztendő folyamán csak egyetlen egyszer volt nagyobb termés, még pedig az elmúlt 1903-ik évben, amikor kitünő termést aratott az ország gazdaközönsége.

De ha vesszük azt, hogy bár 6.450.075 métermázsával nagyobb termést is érünk el, azonban a bevetett terület 452.452 kat. holddal több volt, mint 1905-ben, úgy az ideai termés megközelíti az 1903. évi kitünő esztendő termését, a mit csak örömmel lehet konstatalni és megelégedéssel tölthet el bennünk.

A tengeri általános országos kedvező fejlődését az eső hiánya bár megakasztotta, azonban ha időközben esőt kap, kitünő termésre van kilátás, a mely a mult évi termést közel 50 százalékkal fogja felülmúlni. Ugyanez áll a többi kapásnövényekre, va-

lamint a kukorica, és mesterséges takarmánya is, a mely az idén jóval nagyobb sikerrel kecsegtet, mint az elmúlt esztendőben.

A mi pedig a jövő kilátásait illeti, örvendő konstatalhatjuk, hogy a termett gabonánk minősége olyan jó, hogy a várható eredmény szerint ideai termésünk értéke mintegy 130—150 millió koronával haladja túl a tavalyi év összegét, nem számítva bele a tengeri és többi kapásnövényeknél tapasztalható terméstopplet összegét. Ha pedig a külföldi országok terméshirei a valószínűnek megfelelően, úgy kilátásunk lévén egy állandó magas gabonaárra, ez esetben a termelési érték gazdáinknak még mintegy 30 millió korona több jövedelmet biztosít.

Annai sorscsapás után jóleső érzéssel és igaz örömmel tölt el bennünket az a tudat, hogy a magyar nép baján legalább ebben az esztendőben segítve van.

Nagykanizsai levél.

Irta: OSZESZLY M. VICTOR.

Beköszöntő teljes melegével a kánikula. Az utcai forgalom csökken, a korzó üres s ki-ki meghuzódik „nyáriasan” a kávéházak és sörcsarnokok hűs közepében vagy ki sem mozdul lakásából. Csendes az egész város. A színeszek tovaneket; Kövessy urat hatalmas deficitje, no meg a közönség tartózkodása arra indította, hogy — dacára a három óra tervezett aréni ciklusnak, — megnyissa a síófoki fiók-üzletet. Most ott játszik társulatával. Nagykanizsá-

nak van legalább is olyan műpártoló közönsége, hogy a pár hónapra ide rándulni szokott nyári szintársulat aratása ha nem is fényes, de hova-tovább szegény sem szokott lenni. Hogy az idén sinylett a pénzár, annak Kövessy ur volt mindvégig az oka. Nem voltak „erői” Ezen a ponton össze is kaptak a helyi lapok. A tiszteletjegyes újság felemelte a társulatot az égig, — az egyhárcjárós „mellőzött” lap pedig letette a sárga földig. Ez volt az összeveszés főoka. Egyiket nagyon érzékenyen találta a másik kritikája. Górombáskodtak egymással, személyeskedtek s — elhallgatok. Megtartotta mindegyik magának a saját igazát. Szencziácónak a mi kis városunkban az az uborka-szezon beálltával — ez is szenzáció.

*

Egyéb szenzációkról gondoskodik a mi érdekrendőrfőkapitányunk. Egyik helyi nem-politikai lapot perbe fogta kaució-nélküli politizásáért és — blamirozta vele magát legalább is öt esztendőre. A lap ugyanis leköszölte egy itteni kereskedelmi alkalmainál cikkét, mely „Uri rabok” címen vitatta a kereskedősegedek sanyaru helyzetét, mely — úgymond — nem különbözik a rabszolgaságtól. Felhivta kollegái figyelmét a szervezkedésre és azt írta: „helyzetünk javításához egyik út a szocializmus.” Deák Péter rendőrfőkapitány pedig reszket a szocializmus terjedéséről, hát más megtorló eszköz hiányában perbe fogta a lapot — politizálásért. Deák főkapitány a szocializmust politikanak tanulta, bocssáunk meg néki! Csak ne lenne rendőrfőkapitány, mert egy rendőrfőkapitánynak tudni kell — mi a politika. Ezt a fejlejtéset sokat vitatták a helyi lapok, s Deák, aki az ügyészséghez terjesztette fejlejtését, csak tanulhatott ezekből a vitákból.

*

Hazaí Veray János... Akad-e ember az országban, aki ezt a nevet nem ismeri? A népszerű „vándor pacslirta” ösmérős volt mindenütt árvalányhajas kalapjával, magyar ruhájával és sarkantyus csizmájával. Ez az ember ma már nem él, nagy közönség előtt helyezték örök nyugalomra a rákoskereszturi temetőben. Életében sokszor megfordult Nagykanizsán s megverselt boldogot, boldogtalan. Aki nem vette meg verseit, az „megrovási kalánbán” részesítette. Diák-koromban sokat mókázott vele; legutóljára pedig két évvel ezelőtt járt lenn nálunk. Tetszett nekünk, fiataloknak, az atillás „örög”, hát jól bántunk vele. Sokszor elmondta rólunk:

Flak, én titeket szeretlek,
Mert szives a kipekért!

Mi vetnünk a furesza rimelésen; ő boszankodott. — A mikor legutóbb Pesten jártam a városligetben találkoztam vele. Egy padon ült és egy óriás-kiflin rágódott. Megkérdeztem tőle, mikor jön le Kanizsára? Körülbelül így válaszolt:

— Titeket, kanizsai fiukat, szeretlek; mert tudtok lelkesülni és — félrevágni a kalapot. No majd megnézlek benne-teket.

Nem nézett le többé hozzánk... Fel-szállt a lelke a magasba. A nemzet, aki népszerűvé tette; az ifjúság, aki lelkesült érte, — gyászol... Meghalt a mi „vándor lantosunk”, a mi kedelyes „vándor-pacslirtánk”; Hazaí Veray János!

— Arra már nem érek rá; várni! — és elsiet. Az utcavégem betudott egy tényesen kivilágított kávéháza s belevagyott a kártyázók közé. Ott vártak...

— Krajcár a Friss Újság!

II.

A szük sikátorban havat hány három nap-szamos ember.

Mindegyik kezében otromba falapát, melynek segélyével kisebb kupacokba szórják a sáral vegyes havat.

Néha-néha megáll köztük a munka s sorba adják egymásnak a párologó szeszcs íveget.

Az tartja bennük a lelket.

Szólanul munkálkodnak naposszakt; csak ritkán-ritkán kihöngtenek egyet-egyét. Keziken vastag daróc-keztény, mely hasonlít a katonák két-ujjához.

Időközönként lezuhazk kezeikről s ráfújnak külön-külön mind a tíz körmürc. Csodálkozik rajt az ember; hogyan bírják ki egész napot át a kegyetlen hidegben ezek a romgyba-burkolt, durva rabszolgák.

Olykor-olykor sobjantnak is, És ílyesfélét tárgyalnak:

— Csak már este volna; jó meleg kömény-levest ígért a feleségem!

— En ma szalonát eszem!

És elhallgatnak.

Nagyt koppan a fagyos utcakövön az ösz-zetűkolt hólapát.

A torzborz-ember odaszól a mellette dolgozó sánta munkásnak:

— Tudod mi az: szocialista?

— Nem én! — felel amaz.

— Idéig én sem tudtam; csak tegnap olvastam az újságban, hogy azok is vannak.

— Mit olvastál róluk?

— Azt olvastam, hogy azok jó emberek. Segíteni akarnak a magunkfajta szegény emberekben.

— Az?! — és elálmélkodik a sánta ember.

— Azt írta, hogy még lesz idő, amikor nem fázik senki, aztán nem is lesz éhes senki...

— De jó lesz akkor... — jegyzi meg emez s szinte szegarakat szórnak a reménytől felcsillámlott szemek.

— Nem kell nyomorognunk és újságot árulni hajtánunk a gyerekünkét!

— Az jó lesz! — mondogatja a másik.

— Aztán a hó is el lesz tisztogatva innen...

— El... Meg kereményünk is lesz mindig, ugye?

— Lesz minden!

— Pálma is?

— Az ist... Jobb, mint mostan iszunk! Olyan amilyen az „aruk” isznak! — és szótlanul huzza elő a torzborz-ember a gúgyis íveget s ráhuz befőle egy-egy jóleső kortyot mind a három.

— Hát még mit írt az újság?

— Még azt is, hogy minél többen legyenek szocialisták, mert annál jobb!

— Te testvér, — szólal meg ismét a sánta, — én szeretnék szocialista lenni!

A torzborz ember maga elé néz s csendesen felel:

— Én is...

A harmadik, aki idáig jóformán pártatlanul hallgatta a diskurzust, közbeszólt:

— Hisz! Lehetünk!

— Hát legyenik! — hangzik egyszerre.

És elhatározzák, hogy ők is szocialisták lesznek, hogy segítsék bekövetkezni azokat az arany-juzei szép napokat, amikor lesz kenyér elég, nem kell a gyerekünknek újságot árulni, s a hó is el lesz takarítva az utakról — telen.

Szólanul veszik vállukra lapjátukat s ahogy leszál az est, elindulnak szoroson egymás mellett.

Keressünk egy olyan jó embert s mondjuk meg neki, hogy mi is szocialisták akarunk lenni! — s elindulnak keresni.

És találkoznak sokkal... nagyon sokkal...

(Vége következik.)

Minket, kanizsaiakat, sokféleképpen sujt a végtét. Niacs furdónk, nincs kiránduló helyünk. Ha valaki egy esztendőben csak egyszer is „becsületesen” meg akar furdani: kénytelen átírándulni a Balatonra. Ezt az alkalmat fel is használják sokan. Jó magam is átéteztem az utolsó vasárnap. Huzegsz ott a nép és a — kanizsai ember. A legelérhetőbb helyen is akad egy-kettő. Az ösmerősei összefogdossák az embert az állomáson s eláraztják a kérdésekkel.

— Mi újság otthon? Gondolom, mennyi port nyelnek az otthonmaradtak!

És a kérdezők titkon örülnek, hogy nem maradtak otthon... Örülhetnek is, különben ők is a Principális-kanális piszkos vizére és a Potyli vizes borára lennének kárhözhatva...

HIREK.

— **A rágalmazási pör.** Lapunk múlt heti számában megemlékeztünk arról a rágalmazási bünperről, amelyet Kovács Sándor dobronaki káplán a helybeli kir. járásbírósg előtt többek ellen indított... A folytatásos tárgyalás a közönségre nagy érdeklődést melletti és hó 27-én volt, amelynek lefolyásáról az alábbiakban számolunk el.

A Freyer Lipót, Grósz Béla és Forintos Titus elnői tárgyalásokat a bíróság augusztus 9-én halasztotta el. Mintán a vád képviselője újabb tanukra való hivatkozással vádját minden áron beigazolta akarja.

Belefejezt nyert egyedül a Geiger Arthur ügyvédjelölt ellen emelt panasz, amelynek alapját egy bizalmas baráti körben tett nyilatkozat képezte. A vádat, dr. Filkor Márton a védelmet dr. Wollák Adolf ügyvédje képviselte. A tárgyalás folyamán a vád képviselője a képviselőlet lemondott azon okból, mert mint tanu kívánt ez ügyben szerepelni. Ugyátszik azonban nem valami háladáatos szerepre vállalkozott, mert bármennyire igyekezett — mint tanu is — az ügyet diadalra juttatni, az legkevésbé sikerült neki, mert a többi tanuk ép az ellenkezőt igazolták. A panaszos kísérletet tett újabb tanukra való hivatkozással a tárgyalást — elhalasztani, kérelmének azonban a bíróság helyt nem adott... Az elhangzott vád- és védekezés után a bíróság meghozta az ítéletet, amelynek értelmében Geiger Arthur az elene rágalmazás és becsület sértés vétségé miatt emelt vád és jogkövetkezvényeinek terhe alá felmentette.

Az ítélet indoklása kiemeli, hogy semmiféle körülményrel a vád beigazolása nincsen, dacára annak, hogy dr. Filkor tanu vallomásában foglaltatik is némi utálat, azonban tekintettel tanuknak és ügyben tanusított nagyfokú elfogultságára vallomását nem tekinthi olyanakk a mely alapul szolgálhatna egy ténymegállapításnak és a melyre a bíróság ítéletet alapíthatna.

— **A főszozbabírói hivatal figyelmébe.** Szükségességnek több szözboszga kereste fel abból a célból, hogy elpanaszolják és lapunk által szóva tegyék azt, hogy az általan helyzetet, ami a peronospora elleni fessckendezés elhanyagolásával áll elő. Ugyanis a fessckendezés nagyobb része annyira elhanyagolta a peronospora elleni fessckendezést, hogy most már azok a gazdák sem tudnak kellőve védekezni eme borászati szözböttség ellen, akik rendszeren alkalmaznak a fessckendezést, mert a levegő telve lévén bacillusokkal és az elhanyagolt szözbökkel a szel áthordja a jól kezelt szözbökre. Tehát azon vétkes nemforodóság által és talán azért, hogy 10—20 fillér megtakarításnak, kiszámíthatlan károkat okoztak nagy önmagunknak, mint azoknak a gazdáknek, akik tengeteg anyagi áldozatokat hoztak, hogy szözböklet megeménység a peronospora pusztításától... Tudomásunk szerint a szözbabírói hivatal köteletkebe tartozik az iflyele rendeletek kibocsátása és ugyisntén az is, hogy ezen rendeletek végrehajtását szigoruan ellenőrizték. — Szmodis Viktor nyug. főszozbabíró ur idejében egy-

mást érték az iflyele rendeletek és telhasználnva minden embert akk rendezkezésére által, minden két héten ellenőrzés utá indult és szigoruan büntetve lett e vétkes mulasztás. N.m is voly oly sok szözböttség vidékünkön. Toldi felhívjuk a tele főszozbabíróhivatal, miszerint „asszon oda, hogy ezen általan hanyagosság orvoslata legyen, mert a szözboszgák annak ártak kifejezést, hogy ellenkező esetben az alsópáni hivatalnál keresnek orvoslást.

— **Zászlószentelés.** A Lentii Onk. Tuzoltó-Egylet jövő hó 20-án zászlószentelési ünneplyt rendez fennállásának 23 éves emlékére.

— **Fézekrakók.** Stein Miksa helybeli bankhiteközzető f. évi aug. hó 20-án tartja esküvőjét Encselcsanak Rózika kisasszonnyal a budapesti dohány-utczán a szombalmán... Loparits R. József drávaszentmihályi lakos, a hó 23-án d. é. 11 órakor tartja esküvőjét Csemez Jolánka kisasszonnyal.

— **Vasutépítés.** F. hó 25-én városunkba érkezett Kovácshegyes Lajos főmérnök, hogy az Alsólendva-Nagykanizsa h. és vasut utányát megállapítsák és felméréseket eszközöljenek.

— **Csodabogár.** A „Magyar Paizs” című lapársunknak lentii levelezője a következő csodabogarat küldte be:

Alsólendvai függetlenségi pártkör. Lentiből írják, hogy az alsólendvai választókerület névlasztó polgárai, noha nempart képviselőt küldték az országgyűlésre, nagyobb merékben tisztá az-as függetlenségi emleket. (F) Nem azért, mintha ellenszenvetneked dr. Darányi Ferenc (?) képviselővel vagy akár a néppárttal, hanem csak azért, mert ók igazán — kivált a mai viszonyok között — tisztá függetlenségi emleket és nem 67-esek (De ezt már a levelező sem hiszi.) Nagyon szeretik volna, ha dr. Darányi Ferenc a legutóbb tartott beszámoló bejelenté, hogy átép a tiszta 48-asban Erték. (No de ílyet?) S nem kérték, mert remélték, szözbizosa vérték, hogy ez megtörténik az általanos hangulat után. Nem történt meg, de azt mondják, hogy Lendván több 67-es beszámoló nem lesz! (De még ílyet?) Különbösen is most készült az alsólendvai függetlenségi 48-as párt szervezőbizottsága gyűlést hívt össze, melynek a határozata alapján mindenki meggyőződhet arról, hogy az alsólendvai függetlenségi kerület. Ekkor kitalálták egy kevéske fogjuk telkérni a képviselőt, hogy légy az-as pártba. (Ez már egy kicsit sok volna.) S augusztus 6-ára egy nagy függetlenségi meggyűlést hívnak össze, mely a függetlenségiéket Csáktóryán és Letenyén gyűléseinek, hol a központi vezérek közli is részt vesznek néhányan. Azok közül Lendvára is kérnek nemyelvek, hogy a 48-as zászlót által biztosabban diadalra juttassák.

Erre csak azt jegyezzék meg, hogy aki azt sem tudja, — daczára, hogy Lenti a szomszéd-ban — hogy ki a lendvai kerület képviselője, és hogy milyen érzelmi a lendvai kerület választópolgárainak legnagyobb része, és a helyi viszonyokkal nincs tisztába, az ne csapjon let lapudósítottak, mert ezzel csak a sajtó tekintélynek és szavahihetőségének ártanak.

— **Takonykór.** Az alsólendvai uradalmi főbörnések majorbán takonykór lépett föl a lovak között, 1 darabot le is lötték.

— **Táncanfolyam.** Mayersberg Frida, városunkban közkedvelésnének örövendő tantánitóna ez uton hozza tudomására azoknak, kik a táncanfolyamot látogatni akarják, hogy ma megekezik és hétón a Koronában jelentkezhettek és kedden megkezdődik a táncanfolyam.

— **Elfogott betörő.** F. hó 24-ére virradóra Staber (Kovács) Sándor közveszélyes betörő Zalaegerszeg városában és környékén több betörés lopást követelt el. Nevezett mindjárt másnap elfogta az egerszegi járási csendőrség, de utközben szökést kísérelt meg, mire 2 évőrségi tetek utána, mire az ipse megjévedt megadta magát. A csendőrség átadta a városi rendőrségnek, honnét a fogda aajtánának kifejezítése után megszökött. Az alsólendvai csendőrség fogta el Rédecisen lako növérénél.

— **Katonaszökbény.** Eszter János házi-szolga volt Marton Kálmán vaskereskedőnél, honnan tényleges katonai szöglárlata vonult be a hó elején. A katonaszöglót azonban már két ízben szökött meg, 15-én és 16-án. Legutóbbi lthonelete alkalmával kiütdőködött, hogy Pavlits Károly és Vuncs Gábor segédökkel a városi órák és cipőt lopott. Ezért letartóztatva az alsólendvai csendőrség éppen mikor a vonatra akart felszállni, hogy visszatazzék a katonaszöglöz.

— **Milii ember** foglatkozik azon gondolatlalt, hogy egy módot találjon arra, hogy a család minden részének szökrakozást nyújtson. Ezen rejtélynek mondható eszméje a „Tolnai Világ-Lappja” megoldotta. A család minden egyes tagja lála szökrakozást ezen igazán páratlamlak mondható kérs-naplóban, mely hetekenki 60, 70 oldal terjedelmében is megjelentik, s potom 2 frt 15 kr-ba kerül egy félet előfűrészi ála 4 frt helyett. Ajánlják ezen lapot szöves figyelembe ölválaszónak. Egy mutatvány készséggel küldi akiadóhivatalhoz Budapest, VII, Károlykerület 9. forduló.

1905. El. 15. 8.

Árlejtés.

Az alsólendvai kir. járásbírósg részére 1906. 1907. 1908. évre évente 185 m. jó minőségű járásbírók hasábs biztosítására alulirt kir. szábrórságnál

1905. évi szeptember hó 4-ik napján délelőt 10 órakor nyilvános árlejtés fog tartatni, melyen szóbeli és írásbeli ajánlatok fogadnak el. Az írásbeli ajánlatok 1 koronás bélyeggel ellátva az árlejtés megkezdéséig nyújthatók be, azonban árlejtés ajánlatok figyelembe nem vétetnek. Bányapénzül 130 korona teendő le készpénz vagy elfogadható értékpapírral. A szerződési feltételek megtekinthetők az alulirt kir. járásbírósgnál a hivatalos órák alatt. **KIR. JÁRSBÍRÓSG.** Kelt Alsólendva, 1905. július 27-én.

kir. járásbíró szabadságon:
TÜSKÉS DEZSŐ, kir. albró.

Egy csinosan butorozott szoba külön bejáratlal azonnal kiadó.

Czím a kiadóhivatalban.

Egy jobb házból való fiu felvételtik tanoncnak CZIPOTT JÓZSEF divatváru üzletében Muraszözbaban.

Köhhöges, s kedtség és hurat ellen lényeg jobb a

RETHY-féle Pemetetű cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY-félet kerjünk, mivel sok hasonlatlan UTANAZTA van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-féiét fogadjunk el.

Balkányi Ernő

könyvnyomda

papirkereskedés

könyvkötészet

üzletikönyv-raktár

„ALSOLENDVAI HIRADÓ”

SZERKESZTŐSÉGE és KIADÓHIVATALA

Alsólendva — Muraszombat.

KAPHATÓK:

LEVÉLPAPIROK DOBOZOKBAN.

LEGJOBB MINŐSÉGŰ IRÓ- és RAJZSZEREK.

KÉPES LEVELEZŐ-LAPOK.

MESE ÉS

KÉPESKÖNYVEK stb.

MÁR

AZ ELSŐ

próbarendelés elkészítése a megrendelő teljes megalégedését vonja maga után.

Araink a lehető legolcsóbbak.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban.

